

Δισέλιδο

Ωρα

Εντυπωσιάζει η στάση Του. Η συμπεριφορά Του.

Γιατί ο Χριστός αποφεύγει τη δημοσιότητα; Αφού η παρέμβασή Του είναι πάντα θετική. Κι ωφέλιμη.

Τι Τον πειράζει αν μάθει ο κόσμος τα θαύματά Του;

Λογική η ερώτηση. Ναι! Σε τι άραγε θ' αποσκοπούσε μια τέτοια δημοσιοποίηση;

Ο Χριστός δεν επιδιώκει τιμές. Αξιώματα. Διακρίσεις.

Δεν ήλθε, για να εντυπωσιάσει. Να ενθουσιάσει. Να δημιουργήσει κύκλο. Γνωστούς. Φίλους.

Συμπαραστάτες.

Δεν χρειάζεται κοινωνική αποδοχή.

Συνεχίζει το έργο Του χωρίς αυτήν.

Χωρίς να την επιζητεί.

“Ακόμη και οι αλεπούδες”, λέει, “έχουν τόπο να μείνουν”. Εκείνος όμως δεν έχει “πού την κεφαλήν κλίνει”.

Το έργο και το ενδιαφέρον του Χριστού αλλού εστιάζονται. Άλλος είναι ο στόχος Του. Ο σκοπός Του. Τον εξαγγέλλει από την αρχή: “Μετανοείτε”.

Ήλθε, για να δείξει το δρόμο. Να σηκώσει από τις ψυχές τις ανθρώπινες που τις κάλυπταν, τόσα χρόνια, τις στάχτες.

Θέλησε να φέρει τη συμφιλίωση του ανθρώπου εκείνου της λιποταξίας και της ανταρσίας με τον Πατέρα.

ζ.α.

και αυτοί εξηγούντο...

[Ένα] ...τηλεγράφημα

Δεν είναι που δεν ζο λες. Γου δεν ζο νιώθεις.

*Είναι που δεν πιστεύεις ότι μπορείς και ότι δεν σε σ'αματά
ζίποα.*

«Ποτέ δεν πεθαίνει»

Έλληνας Εφοπλιστής έδωσε φιλοδώρημα 200.000 ευρώ στα παιδιά της εθνικής πόλο, που επέστρεψαν από το Τόκιο με το ασημένιο Ολυμπιακό μετάλλιο.

Και τι κάνουν οι πολίστες;

Βάζουν στην άκρη τα μισά. Κρατάνε να μοιραστούν τις 100.000 ευρώ. Και ζητάνε τα άλλα μισά, να δοθούν σε πυρόπληκτους, που τα έχουν ανάγκη...

«Θεωρούμε χρέος μας να βοηθήσουμε κι εμείς με τον τρόπο μας δωρίζοντας το μισό μας πριμ στους πυρόπληκτους», (Γιάννης Φουντούλης, αρχηγός της εθνικής ομάδας πόλο).

Και έφυγε λίγη καταχνιά από τον ορίζοντα.

Και κάπως έτσι ξέρεις, νιώθεις, καταλαβαίνεις, γιατί “η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει”: Γιατί αν και προσκαλεί και προκαλεί συχνά, πιο συχνά από τον καθένα τον θάνατό της, όλο και κάποια παλληκάρια «θεοί» της ροβολάνε από τον Όλυμπο και της κάνουν δώρο λίγη ζωή ακόμα.

Συγκίνηση και ευγνωμοσύνη!

ΔΔ

Τά εν τη οδῶ...

- Αρχή της εγκατάλειψης του ανθρώπου είναι το ν' απομακρύνεται από την ταπεινοφροσύνη.
  - Τα αστέρια δεν φοβούνται να φαίνονται σαν τις πυγολαμπίδες.
  - Ο Θεός μας οδηγεί πιο εύκολα, όταν είμαστε σ' ενεργό υπηρεσία.
  - Αγάπη σημαίνει να είσαι πρόθυμος να λες “λυπούμαι”.
  - Δείχνουμε το Χριστό, όταν ενδιαφερόμαστε για τους άλλους.
  - Ο Χριστός θεραπεύει όλα τα είδη της τύφλωσης.
  - Η προσευχή γεφυρώνει χαλασμένες σχέσεις.
  - Μην προσπαθείς να προσθέσεις χρόνια στη ζωή σου. Καλύτερα προσπάθησε να προσθέσεις ζωή στα χρόνια σου. (Πασκάλ)
-

Δισέλιδο

Καιρός

Ο Χριστός επιτελεί τα θαύματα.

Οι άνθρωποι; Χωρίζονται σε δύο ομάδες:

α. Είναι αυτοί που από το θαυμασμό οδηγούνται στην πίστη.

Τον τιμούν. Και Τον δοξάζουν.

Θεωρούν τους εαυτούς τους ευτυχείς, γιατί βρέθηκαν στο δρόμο Του.

Πήραν την ευλογία και τη Χάρη Του.

Εξεκαθάρισαν κάποια βασικά θέματα τώρα στη ζωή τους.

Δοξάζουν τη θεότητα Του.

Νιώθουν ευτυχισμένοι.

Τώρα ξερουν πού πάνε.

Ουσιαστικά, έλυσαν τα προβλήματά τους.

Εξυπακούεται βεβαίως, ότι αγωνίζονται συνεχώς.

Να μην ξεφύγουν από το δικό Του δρόμο.

Πτώσεις υπάρχουν. Σηκώνονται όμως. Δεν μένουν σ' αυτές.

β. Υπάρχουν κι εκείνοι, που οδηγούνται στην... απιστία.

Είναι δυνατό; Θα διερωτηθεί κάποιος.

Η πραγματικότητα απαντά θετικά.

Γιατί όμως;

Ποιος ευθύνεται; Ο Χριστός;

Ξέρουμε, ότι, για να γίνει ένα θαύμα, απαιτούνται κάποιες προϋποθέσεις.

ζ.α

και αυτοί εξηγούνται...

[Ένα] ...τηλεγράφημα

Όχι μόνο το ισοπεδώνεις στις ράγες, το απογειώνεις.
Λες και είναι αεροπλάνο.

δ.

Ο Hero

Αυτός είναι ο Hero μαζί με την προστατευόμενη του.

Πήραν Master από το πανεπιστήμιο του Ιλλινόις μαζί.

Ο Hero γι' αυτήν έκανε τα πάντα. Της έφερνε φακέλους, στυλό. Άνοιγε και έσβηνε το φως. Της άνοιγε την πόρτα. Ανέβαζε το καροτσάκι της, στις ράμπες.

«Δεν θα μπορούσα να είχα σπουδάσει χωρίς αυτόν».

Ο Hero είναι η ζωή της. Η φωτογραφία που τους απεικονίζει μαζί, είναι το μεγαλείο της ζωής. Της αφοσίωσης.

Αυτή καθισμένη στο αναπηρικό καροτσάκι και ο σκύλος της κουλουριασμένος στα πόδια της. Κι οι δυο ντυμένοι με την τήβεννο της απονομής του μεταπτυχιακού διπλώματος.

Θυμίζοντάς μας πως η ζωή είναι γεμάτη ανέλπιστες κι όμορφες στιγμές. Και μας προκαλεί, αλλά και μας προσκαλεί να τις απολαύσουμε.

Αυτές οι στιγμές δεν έχουν λήξη.

Διάθεση χρειάζεται να ανακαλύπτουμε την ομορφιά τους! ΔΔ

Τά εν τη ὁδῶ...

- Για να είσαι πνευματικό ον, πρέπει να μπορείς ν' αγγίζεις το αόρατο εγώ σου.
  - Μόνο ο φωτισμός της ψυχής συνιστά βεβαίωση αιωνιότητας. (Χρ. Μαλεβίτσης)
  - Ένα όραμα χωρίς υλοποίηση συνιστά μια παραίτηση. (Θ. Εντισον)
  - Υπάρχουν άνθρωποι που κάνουν τα πράγματα να συμβαίνουν, εκείνοι που παρακολουθούν ό,τι συμβαίνει και αυτοί που αναρωτιούνται για το τι συμβαίνει. (J. Lovell)
  - Τίποτε δεν εξαρτάται από την τύχη, αλλά από την ορθή κρίση και την προνοητικότητα. (Πλούταρχος)
  - Η μεγαλοσύνη του ανθρώπου βρίσκεται στην ικανότητά του να σκέφτεται. (Πασκάλ)
-

Δισέλιδο

Η μοναδική

Ήλιος; Φως; Ή νέφη; Και μάλιστα μαύρα;
Δεν μιλούμε για τη γύρω ατμόσφαιρα. Μα για την άλλη.

Την πνευματική.

Πού θα ζήσουμε λοιπόν;

Τρωγλοδύτες θα γίνουμε;

Μήπως θ' αποφασίσουμε την έξοδό μας στου ήλιου (και του πνευματικού) το φως; (Ματθ. ε' 14).

Ιδού το δίλημμα.

Είναι όμως πραγματικό;

Μήπως είναι ψευδές; Της φαντασίας μας πλάσμα;

και αυτοί εξηγούντο...

Ας διερωτηθούμε λοιπόν. Το φως υπάρχει; Το σκοτάδι; Και στην αντίθεσή τους ποιο θα νικήσει; Θα επιβληθεί;

Απλό το ερώτημα. Το σκοτάδι διώχνει το φως; Ή το αντίθετο; Ακόμη και μια ακτίνα, αδύνατη, αλλάζει το περιβάλλον. Δεν είναι δύσκολο να κάνουμε το πείραμα. Και θα δούμε τότε...

Μπορεί βέβαια ο άνθρωπος να κλειστεί στον εαυτό του.

Σ' αυτόν να προσηλωθεί. Του εγωισμού τ' ανηφόρι να θελήσει ν' ανεβεί. Μόνος πάντα.

Τότε; Θεοποιεί την ύλη. Την επιστήμη. Την τεχνική. "Την κτίσιν παρά τον κτίσαντα."

ζ.α.

[Ένα] ...τηλεγράφημα

Γιατί "παραβολές"; Μα να ζους μιλήσει θεολογικά; Θα καθαλάβαιναν; Η πραγματικότητα σου δεν υποζυμά τον άνθρωπον.

Ο Θεός ξέρει τη χορδή τη σωστή του ανθρώπου. ς.

Μάθημα!

Είναι από τις απολαύσεις που δεν περιγράφονται. Πρέπει να τις δοκιμάσεις.

Πολύ πρωινό ξύπνημα. Πριν την ανατολή. Ο ήλιος δεν περιμένει. Οι εικόνες φανταστικές. Όσες φορές και να τις ζήσεις, τα μάτια θα βρουν τρόπο να ρίξουν ματιές πρωτόγνωρες. Και κάθε φορά θα σ' αποζημιώνουν.

Ο κόσμος αραιός. Μα όχι άγνωστος. Φιγούρες, που ξεχωρίζουν από μακριά. Κι ας μην ξέρεις τ' όνομά τους.

Περπατάς με το χάραμα και πού και πού καλημερίζεις. Άλλοτε σκυθρωπά, τυπικά κι άλλοτε χαμογελαστά.

Εξήγηση δεν έχει το ύφος. Έτσι σου 'ρχεται.

Μέχρι να δεις τ' αντίθετο.

Δουλειά για κάποιους αλλοδαπούς, κυρίως, πρωί-πρωί. Σκούπισμα. Καθάρισμα. Εδώ κι αν δικαιολογούνται τα «μούτρα». Κι όμως.

-Καλημέρα, ακούς, στα ελληνικά. Και γυρίζεις να δεις.

Κι ένα χαμόγελο, όλο το πρόσωπο, καρφώνεται στην καρδιά σου. Τώρα άκουσες και με τα μάτια.

Και πήρες μάθημα!

ΔΔ

Τά εν τη οδῶ...

- Ακόμη και μεταξύ ενός "ναι" και ενός "όχι", που είναι τόσο μικρές λέξεις, πρέπει κανείς να πάρει χρόνο, ώστε να τα σκεφτεί και να διαλέξει μεταξύ των δύο. (Πυθαγόρας)
  - Ένα σωστό ερώτημα είναι η μισή σοφία. (Βάκων)
  - Οι καλύτερες ιδέες μου έρχονται από τους άλλους.
  - Η απλότητα είναι η υπέρτατη πολυπλοκότητα. (Λ.ντα Βίντσι)
  - Η συντομία είναι η ψυχή της ευστροφίας. (Σαίξπηρ)
  - Ο πιο σύντομος δρόμος είναι από κορυφή σε κορυφή.
  - Μερικοί είναι τόσο τρελοί, ώστε κάνουν βουτιά στο βούρκο. Και άλλοι είναι τόσο αναίσθητοι, ώστε να τους κοιτάζουν ασυγκίνητοι.
  - Η λογική του κατήφορου, είναι ο ίδιος ο κατήφορος.
-

Δισέλιδο

Τί...;

Η ζωή μας, συχνά, θυμίζει θάλασσα φουρτουνιασμένη.
Κύματα κάθε μορφής από παντού γύρω.

Αποτέλεσμα; Αναστάτωση πλήρης.

Το πρόβλημα γίνεται δυσκολότερο, αν μας καταλάβει εξ
απροόπτου. Αν δεν είμαστε προετοιμασμένοι.

Τι κάνουμε τότε;

Αφηνόμαστε στην ακαταστασία μας; Να μας παίρνει δώθε-κείθε
η ζωή; Αντί να την παίρνουμε, να την οδηγούμε, να (μας) κάνει αυτή
ότι θέλει;

Αναζητούμε λύση; Και πού; Στις
πηγές; Στ' απόνερα; Στη στέππα; Την

έρημο; Στων πόλων τους πάγους; Μας αρέσει, ναι, η περιπέτεια. Την
αντιμετωπίζουμε όμως παθητικά; Θυματοποιημένοι “εθελοντές”;

Κάποιοι αναζητούν τον αίτιον. Δεν γίνεται. Κάποιος θα φταίει. Να
τον αναζητήσουμε λοιπόν; Και πού;

Να πούμε “ήταν τυχερό”; Μα υπάρχουν τέτοια πράγματα σήμερα;

Μήπως φταίει ο γείτονας; Αυτός που δεν μας συμπαθεί; Που θέλει
το κακό μας; Που (νομίζουμε πως) μας ανοίγει τον τάφο;

Μήπως φταίει η κληρονομικότητα; Η έλλειψη μέσων
(χρημάτων κλπ); Δυνατοτήτων; Αδυναμίες του
χαρακτήρα; Τί λοιπόν; ζ.α.

και αυτοί εξηγούνται...

[Ένα] ...τηλεγράφημα

Ερημίτης ο άνθρωπος.

Ανάμεσα στα μνήματά μένει. Μακριά από τους ανθρώπους.

Με το Χριστό; Τα πάντα αλλάζουν. Διαφωνούμε;

δ.

Δόξα τω Θεώ!

Αρρώστησα με κορωνοϊό. Στην αρχή τα συμπτώματα ήταν ήπια. Όταν όμως άρχισε ο πυρετός και τα απλά φάρμακα δεν ανταποκρίνονταν, χρειάστηκε να μεταφερθώ στο νοσοκομείο. Από τον απλό θάλαμο στη Μονάδα Αυξημένης Φροντίδας.

-Είσαι καινούργια εδώ;

-Ναι.

-Πριν το φάρμακο, θα σου δώσω μια εικόνα του Αγίου Νικηφόρου του Λεπρού. Την έφτιαξε κάποιος που αρρώστησε και τον βοήθησε να γίνει καλά.

-Εντάξει.

Στη συνέχεια μου έκανε μια ένεση. Με ηρέμησε και με βοήθησε να κοιμηθώ.

Μέχρι το πρωί τα πάντα είχαν αλλάξει προς το καλύτερο. Ο πυρετός εξαφανίστηκε.

Ήταν η ένεση; Η εικόνα; Μόνον ο Θεός ξέρει. Και το χέρι του Αγίου Νικηφόρου.

Το σημαντικό είναι ότι η υγεία μου βελτιωνόταν. Αναπτερώνονταν οι ελπίδες μου ότι θα τα καταφέρω.

Και τα κατάφερα. Δόξα τω Θεώ!

ΔΔ

Τά εν τη οδῶ...

- Κάθε πεπερασμένο πνεύμα πιστεύει, είτε σε Θεό είτε σε είδωλο. Ακόμη και ο αγνωστικιστής πιστεύει στο μηδέν.
  - Ο κόσμος αξίζει χάρη στους ακραίους. Διαρκεί χάρη στους μεσαίους. (Πωλ Βαλερύ)
  - Δεν υπάρχει ούριος άνεμος, γι' αυτόν, που δεν ξέρει προς τα πού ταξιδεύει.
  - Πολλοί συγγραφείς και λογοτέχνες σπεύδουν να διαβάσουν κείμενα δικά τους στους άλλους. Όχι τόσο γιατί εκτιμούν την αξία των γραφομένων τους, όσο για να γλιτώσουν από τον κίνδυνο να υποστούν την απαγγελία των κειμένων των άλλων.
  - Για ψάρι που δεν έπιασες, τι βάζεις τηγάνι;
  - Με την ηλικία δεν γινόμαστε πιο σοφοί, αλλά πιο φρόνιμοι.
-

Δισέλιδο

Περιμένει...

Ο Χριστός εργάζεται.
Φροντίζει για όλα. Δεν αδιαφορεί.
Οι άνθρωποι, στον τόπο τον έρημο πεινούν. Τι να γίνει
λοιπόν; Κάποιος πρέπει να φροντίσει και για τούτες τις
ανάγκες.

Τα προβλήματα που ο άνθρωπος αντιμετωπίζει, είναι πολλά
και διάφορα. Δεν φταίει βέβαια ο Χριστός. Φροντίζει όμως για την
επίλυσή τους.

Ο Χριστός δεν αδιαφορεί. Δεν ρίχνει την ευθύνη στους άλλους.
Γίνεται κοινωνός των προβλημάτων
του ανθρώπου. Δίνει μάλιστα άμεσες
λύσεις σ' αυτά.

και αυτοί εξηγούνται...

Στην αντίδρασή του συμπυκνώνει και την ουσία του νέου τρόπου ζωής,
που θέλει να καθιερώσει.

Καμιά ανταπόδοση δεν περιμένει. Ούτε κι επιζητεί.

Η εντολή Του στους μαθητές ("δότε") ενεργοποιεί την κάθε
προσφορά ως αποτεινόμενη στον ίδιο.

Το "δότε" καθιερώνεται πλέον ως νέο ήθος. Ως νέος τρόπος ζωής.

Έμπρακτος. Όχι θεωρητικός.

Αυτή η πραγματικότητα βρίσκει την εφαρμογή της
στις "Αγάπες". Τα κοινά δηλ, δείπνα των πρώτων Χρ
ιστιανών.

ζ.α.

[Ένα] ...τηλεγράφημα

Γιατί να πονούμε; Ο Θεός δεν θέλει να υποφέρουμε.

Το επιτρέπει. Είναι η ασκησή μας.

Ναι. Και από το αγκάθι βγαίνει ρόδο.

δ.

Ομολογία

Ένα από σημαντικά έργα του κορυφαίου Έλληνα μουσικοσυνθέτη είναι και η Ακολουθία εις Κεκοιμημένους, Requiem.

Για το κείμενο της Ακολουθίας, το οποίο ανήκει στον βυζαντινό μελουργό Άγιο Ιωάννη τον Δαμασκηνό, ο Μίκης Θεοδωράκης επισημαίνει: “Είναι ένα από τα υψηλότερα ανθρώπινα, πνευματικά, φιλοσοφικά και ποιητικά επιτεύγματα του ελληνικού λυρικού λόγου. Μας βοηθά να ανακαλύψουμε τις ορθές μας διαστάσεις μέσα στην παγκόσμια τάξη των πραγμάτων. Μας καλεί σε μια μεθυστική κατάδυση στο βάθος του εαυτού μας, για να ανακαλύψουμε το “φως που καίει”, την ουσία και την πεμπτουσία της ανθρώπινης ύπαρξής μας. Να ενωθούμε με το μυστήριο του θανάτου, σαν τη μόνη εγγύηση και οδό, ότι έτσι ανακαλύπτουμε την ουσία της ζωής”.

Όλων η καρδιά κάτι κρύβει.

Στην ώρα του εκδηλώνεται. Γίνεται ομολογία!

ΔΔ

Τά εν τη οδῶ...

- Αν έχεις γεννηθεί, για να έρπεις, δεν θα μπορέσεις ποτέ να πετάξεις.
  - Παράγουν και δημιουργούν:
Οι μέλισσες μέσα στο σκοτάδι. Η σκέψη μέσα στη σιωπή. Η αρετή μέσα στην αφάνεια.
  - Οι αναμνήσεις είναι η βακτηρία των γερόντων. Οι ελπίδες τα φτερά της νεότητας.
  - “Πάσαν ώραν μνημόνευε της εξόδου σου. Έχε καθ’ ημέραν προ οφθαλμών τον θάνατον”. (Μ. Αθανάσιος)
  - Στην ηλικία της ευχαρίστησης να δέχεσαι λίγο και την πλήξη, για να κρατήσεις λίγη ευχαρίστηση στην ηλικία της πλήξης.
  - Ο Θεός τον έκανε άνθρωπο και εκείνος πήγε και έγινε τσιγκούνης.
  - Ο καλύτερος κήρυκας είναι η καρδιά.
-